

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5To/63/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7109010145
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Homzová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7109010145.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Homzovej a sudcov JUDr. Anny Kohutovej a JUDr. Františka Ševčoviča, na verejnom zasadnutí konanom dňa 9. septembra 2016, v trestnej veci obžalovaného C. Q. a spol. pre pokračujúci zločin prevádzkačstva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaných C. Q., N. J. a W. S. proti rozsudku Okresného súdu Košice I zo dňa 27. 8. 2014, sp. zn. 5T/10/2009 takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. e), ods. 3 Tr. por. z r u š u j e napadnutý rozsudok vo výroku o treste a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného W. S..

S použitím § 322 ods. 3 Tr. por., podľa § 355 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2, 3 Tr. zák., § 36 písm. l) Tr. zák., § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. u k l a d á obžalovanému W. S., nar. XX.X.XXXX v K., trvale bytom K., ul. K. č. XXXX/X trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. podmienene o d k l a d á výkon trestu odňatia slobody pri súčasnom uložení probačného dohľadu nad správaním obžalovaného W. S. v skúšobnej dobe.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. súd u s t a n o v u j e skúšobnú dobu na 3 (tri) roky a zároveň u k l a d á obžalovanému W. S. obmedzenie účasti na hazardných hrách, hrania na hracích automatoch a uzatvárania stávk podľa § 51 ods. 3 písm. e) Tr. zák.

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolania obžalovaných N. J. a C..

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol tak, že

podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. súd zrušil skorší výrok o vine, celý výrok o treste rozsudku Okresného súdu v Žiline, sp. zn. 22T/167/2007 zo dňa 18. januára 2008, ktorým bol obvinený N. J. odsúdený podľa § 355 ods. 2 Tr. zák. s poukazom na § 39 ods. 2 písm. d) Tr. zák. za použitia § 41 ods. 1 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2,5 (dva a pol) roka a podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. pre výkon trestu bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. mu súd uložil aj trest prepadnutia vecí a to mobilného telefónu SONY Ericson K800i - IMEI XXXXXXXX-XXXXXX-X, č. SIM karty XXXXXXXXXXXXXB, mobilného telefónu MOTOROLA - IMEI XXXXXX-XX-XXXXXX-X, č. SIM karty XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-X, vysielacky zn. YAESU, pričom podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

Obžalovaných

1. C. Q., nar. X. O. XXXX v T., trvale bytom H., ul.

T. č. XXXX/XX, bez prihlásenia J. nad P.,
okres H., ul. I. č. XXX/XX, bez pracovného
pomeru,

2. N. J., nar. X. F. XXXX v K., trvale bytom N.
č. XXX, okres H.,

3. W. S., nar. XX. fE. XXXX v K., trvale bytom
K., ul. K. č. XXXX/X, bez pracovného pomeru,

uznal za vinných

obžalovaného C. Q. v bodoch 1 až 10, obžalovaného N. J. v bodoch 2 až 9, 11 a obžalovaného W.
S. v bodoch 1, 5, 7, 8, 9, 12,

- pokračujúcim zločinom prevádzactva podľa § 355 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. d) Tr. zák.,

obžalovaného N. J. v bode 11

- v súbehu s prečinom marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zák.
na tom skutkovom základe, že

obvinení C. Q., N. J. a W. S. v období od začiatku mesiaca august 2007 do konca mesiaca
september 2007 ako členovia organizovanej skupiny s rozdelením si úloh v úmysle získať finančné
prostriedky naplánovali, skoorinovali a zabezpečili v 10-tich prípadoch prekročenie štátnej hranice
medzi Slovenskou republikou a Ukrajinou pre občanov Indie, Pakistanu, Moldavska a Gruzínska, ktorým
poskytli úkryt, stravu a prevoz cez územie Slovenskej republiky smerom k jej západným hraniciam,
prevažne k D. tým spôsobom, že obvinený C. Q. ako organizátor s dvomi bližšie nestotožnenými osobami
menom K. a D. z Ukrajiny zabezpečoval migrantov a finančné prostriedky na ich prevoz a následne
telefonicky alebo vysielaczkou kontaktoval obvineného W. S. a obvineného N. J., ktorí svojimi motorovými
vozidlami zn. Škoda Fabia Combi, EČ: K. XXX D. a zn. J. P., EČ: H. XXX O. vykonávali prepravu
migrantov cez územie Slovenskej republiky, pričom obvinený C. Q. ich na svojom motorovom vozidle zn.
VW Passat, EČ: H. sprevádzal a po skončení prepravy alebo v nasledujúci deň vyplácal spoluobvineným
peniaze podľa počtu prepravených migrantov, a to XXX,- USD za osobu, čím získali najmenej 6.950,-
USD (175.835,- Sk, resp. 5836,65 €); jednotlivých prevozov sa zúčastnili nasledovne:

1) obvinení C. Q. a W. S.

dňa 2. augusta 2007 o 09.19 hod., kedy neznámy Ukrajinec D. telefonicky kontaktoval C. Q., aby
zabezpečil prevoz 10-tich migrantov gruzínskej národnosti, ktorí nedovolenne prekročili štátnu hranicu v
služobnom obvode Oddelenia hraničnej kontroly Vyšné Nemecké a ukrývali sa v katastri obce J., okres
I., tento telefonicky kontaktoval W. S., ktorý na dvakrát po X-tich migrantoch ich previezol na svojom
motorovom vozidle zn. Škoda Fabia Combi, E. do mesta H. a odtiaľ opäť na dvakrát k mestu I., pri
ktorých prevozoch ho sprevádzal C. Q. na svojom motorovom vozidle zn. VW Passat, EČ: H. s cieľom
monitorovať pohyb policajných hliadok. Za prevoz dostal W. najmenej 1.000,- USD a C. za sprievod
najmenej 250,- USD.

2) obvinení C. a N.

dňa 2. augusta 2007 o 22.46 hod., kedy neznámy Ukrajinec D. telefonicky kontaktoval C. a dohodol s ním
prekročenie štátnej hranice pre 9-tich migrantov neznámej národnosti v služobnom obvode Oddelenia
hraničnej kontroly B. - U., okres I., kde následne C. Q. telefonicky kontaktoval N., ktorý svojím motorovým
vozidlom zn. Kia Carnival, EČ: H. XXX O. vykonal prevoz 9-tich migrantov z katastra obce W., okres
I. k mestu I., za čo dostal od C. najmenej 900,- USD, pričom C. prevoz migrantov sprevádzal svojím
motorovým vozidlom zn. VW Passat, EČ: H.,

3) obvinení C. a N.

dňa 6. augusta 2007 o 09.18 hod., kedy C. telefonicky kontaktoval N., aby vykonal prevoz 16-tich
migrantov neznámej národnosti, ktorí v nezistenom mieste a čase nedovolenne prekročili štátnu hranicu

Slovenskej republiky s Ukrajinou, tento v katastri obce I., okres I. naložil 8 migrantov do svojho motorového vozidla zn. Kia Carnival, EČ: H. a migrantov odviezol k mestu I. za ktorý prevoz dostal najmenej 650,- USD, pričom C. prevoz sprevádzal na svojom motorovom vozidle zn. VW Passat, EČ: H.,

4) obvinení C. a N.

po predchádzajúcom telefonáte od Ukrajinca K. 9. augusta 2007 o 05.38 hod. C. telefonicky kontaktoval N., aby vykonal prevoz 10-tich migrantov neznámej národnosti, ktorí v nezistenom mieste a čase nedovolené prekročili štátnu hranicu v služobnom obvode Oddelenia hraničnej kontroly Vyšné Nemecké, tento naložil 10-tich migrantov v obci J., okres I. do svojho motorového vozidla zn. Kia Carnival, EČ: H. a odviezol ich k motorestu U. pred D., za ktorý prevoz dostal od C. Q. najmenej 500,- USD, pričom C. prevoz sprevádzal na svojom motorovom vozidle zn. VW Passat, EČ: H. XXX O.,

5) obvinení C., N. a W.

dňa 11. augusta 2007 o 18.00 hod. C. telefonicky kontaktoval N. a W., aby vykonal prevoz asi 9-tich migrantov nezistenej národnosti, ktorí nedovolené prekročili štátnu hranicu v služobnom obvode Oddelenia hraničnej kontroly B. a títo pri obci W. naložili migrantov do svojich motorových vozidiel tak, že do Fabie Combi, EČ: K. troch migrantov a do Kia Carnival, EČ: H. šiestich migrantov a zaviezli ich k motorestu U. pred D., za ktorý prevoz dostal N. 600,- USD a W. 450,- USD,

6) obvinení C. Q. a N. J.

dňa 12. augusta 2007 o 19.55 hod. C. Q. telefonicky kontaktoval N. J., aby vykonal prevoz 6 migrantov nezistenej národnosti, ktorí nedovolené prekročili štátnu hranicu Slovenskej republiky s Ukrajinou na presne nezistenom mieste a tento migrantov naložil v H. do svojho motorového vozidla zn. Kia Carnival, EČ: H. XXX O. a odviezol na parkovisko motorestu U., pričom C. Q. prevoz prevádzal svojim motorovým vozidlom zn. VW Passat EČ: H. a N. vyplatil po prevoze 600,- USD,

7) obvinení C. Q., N. J. a W. S.

dňa 16. augusta 2007 o 08.54 hod. telefonicky kontaktoval C. Q. N. J. a W. S., že migranti sú už na ceste a bude ich treba previezť a následne 10-tich migrantov nezistenej národnosti, ktorí nedovolené prekročili štátnu hranicu Slovenskej republiky s Ukrajinou v katastri obce C. R. všetci naložili do svojich vozidiel a zaviezli ich k motorestu U., za ktorý prevoz získali najmenej 1.000,- USD,

8) obvinení C. Q., N. J. a W. S.

dňa 22. augusta 2007 zorganizoval C. Q. s neznámym Ukrajincom K. prevoz najmenej 5-tich migrantov, ktorí na presne nezistenom mieste nedovolené prekročili štátnu hranicu Slovenskej republiky s Ukrajinou. Migrantov naložil pri obci J. N. J. do svojho motorového vozidla zn. Kia Carnival, EČ: H. XXX O. a odviezol k západným hraniciam Slovenskej republiky, pričom prevoz sprevádzali C. a W. osobným motorovým vozidlom zn. VW Passat, EČ: H.,

9) obvinení C. Q., N. J. a W. S.

dňa 5. septembra 2007 o 05.07 hod. telefonicky kontaktoval N. J. C. Q. a zisťoval, či nelegálni migranti už sú na odbernom mieste, následne sa všetci stretli v I. a potom pri obci J. N. J. naložil 10-tich migrantov nezistenej národnosti do svojho motorového vozidla zn. Kia Carnival, EČ: H. XXX O. a za doprovodu motorového vozidla zn. VW Passat, ktoré viedol W. S. so spolujazdcom C. Q. migrantov previezli k motorestu U. a za prevoz dostal W. S. 500,- USD a N. J. 500,- USD,

10) obvinený C. Q.

po predchádzajúcom telefonáte Ukrajinca D. zo 6. 9. 2007 C. Q. dňa 7. septembra 2007 o 08.20 hod. dohodol s N. J. prevoz 12-tich migrantov z Indie a Pakistanu, ktorí nedovolené prekročili štátnu hranicu Slovenskej republiky s Ukrajinou v služobnom obvode Oddelenia hraničnej kontroly Vyšné Nemecké a týchto po naložení do motorového vozidla zn. Kia Carnival, EČ: H. XXX O. prevážal N. J. k D. a C. Q. spolu s Ukrajincom D. ho sprevádzal svojim motorovým vozidlom zn. VW Passat, EČ: H. XXX O., pričom pri prevoze bol N. J. o 14.15 hod. pri U. zastavený a kontrolovaný hliadkou polície a následne aj s migrantmi zadržaný,

11) obžalovaný N. J.

dňa 7.9.2007 asi o 09.00 hod. ako vodič osobného motorového vozidla zn. KIA Carnival, EČ: H. XXX O., na základe pokynov nezistených osôb v úmysle získať pre seba finančnú výhodu, prevzal v katastri

obce U. C., okr. K. skupinu 12-tich migrantov z Indie a Pakistanu bez dokladov totožnosti, ktorí sa na územie SR dostali nelegálne a týchto prepravoval po trase K. - K. - U. a pred vjazdom do U. na cesta I/18 v km 461,5 bol zastavovaný policajnou hliadkou, ktorej sa snažil utiecť a policajnej hliadke sa ho podarilo zastaviť, pričom kontrolou bolo zistené, že vo vozidle sa nachádzajú migranti v počte 12 z Indie a Pakistanu, vozidlo riadil napriek tomu, že mu bol rozsudkom Okresného súdu v Humennom pod číslom 4T/79/07 zo dňa 6.6.2007, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 6.6.2007, uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá (22T/167/2007 OS Žilina),

12) obvinený W. S.

dňa 4. októbra 2007 o 10.51 hod. po telefonickom kontakte zo strany nestotožneného Ukrajinca menom S. W. S. vykonal prevoz 7 nelegálnych migrantov, ktorí prekročili štátnu hranicu Slovenskej republiky s Ukrajinou tak, že v lesnom poraste v služobnom obvode Oddelenia hraničnej kontroly Vyšné Nemecké do svojho motorového vozidla zn. Škoda Fabia Combi, EČ: K. XXX D. naložil 4 migrantov z Moldavskej republiky a zaviezol ich do K. a následne v katastri obce P., okres I., opäť naložil do svojho motorového vozidla 3 migrantov nezistenej národnosti a zaviezol ich na železničnú stanicu do J., pričom za prevoz dostal od nestotožnenej osoby menom K. presne nezistenú finančnú odmenu.

Za to im boli uložené

obžalovanému C. Q.

podľa § 355 ods. 3, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. h), § 42 ods. 1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výrok o treste uložený obžalovanému skorším rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/185/2007 zo dňa 27. decembra 2007, ktorým bol odsúdený podľa § 355 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 3 rokov, ktorého výkon súd podľa § 51 ods. 1, 2 Tr. zák. podmienečne odložil na skúšobnú dobu v trvaní 4 rokov s tým, že nad jeho správaním mu uložil probačný dohľad a podľa § 51 ods. 3 písm. c) Tr. zák. v rámci probačného dohľadu mu bol uložený zákaz stretávať sa s osobami, ktoré na neho majú negatívny vplyv a so spoluobvinenými na trestnom čine, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí a to

- mobilný telefón zn. Nokia 3510i,
- mobilný telefón zn. Nokia 3220,
- mobilný telefón zn. BENQ so SIM kartou Orange,
- mobilný telefón zn. Sony Ericsson so SIM kartou Eurotel,
- vysielaciu zn. FIRST,
- 3 kusy SIM kariet do mobilných telefónov,
- faktúru T-Mobile na meno C. Q.,
- 2 kusy Easy kariet T-Mobile s kreditom,
- poznámkový blok C. Q.,
- krabicu od mobilného telefónu zn. Nokia 6300 s IMEI.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vyslovil, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

obžalovanému N. J.

podľa § 355 ods. 3, § 38 ods. 2, 4, § 36 písm. l), § 37 písm. h), m), § 41 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. úhrnný spoločný trest odňatia slobody v trvaní 8 (osem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. súd uložil obžalovanému aj trest prepadnutia vecí a to
- mobilného telefónu SONY Ericson K800i - IMEI XXXXXXXX-XXXXXX-X, č. SIM karty
XXXXXXXXXXXXXXB,
- mobilného telefónu MOTOROLA - IMEI XXXXXX-XX-XXXXXX-X, č. SIM karty
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX-X,
- vysielacky zn. YAESU.

Podľa § 60 ods. 6 Tr. zák. vyslovil, že vlastníkom prepadnutých vecí sa stáva štát.

obžalovanému W. S.

podľa § 355 ods. 3, § 38 ods. 2, 3, § 36 písm. l), § 39 ods. 2 písm. c) Tr. zák. trest odňatia slobody v
trvaní 4 (štyroch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. súd obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu
na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 1 Tr. zák. súd uložil obžalovanému ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou
zamerané na patologické hráčstvo.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie obžalovaní C. Q., N. J. a W. S..

V písomných dôvodoch odvolania obžalovaný C. Q. prostredníctvom svojich obhajcov uvádzal, že
nie sú dané znaky organizovanej skupiny a to preto, že sa poznal iba s N. J. a nebolo preukázané,
aby presná del'ba úloh sa vyznačovala plánovitosťou a koordinovanosťou. Preto právna kvalifikácia
konania nie je správna a mal byť odsúdený iba podľa § 355 ods. 2 Tr. zák. Poukázal na to, že má
choré dieťa a je zamestnaný, pričom od spáchania skutkov uplynulo 7 rokov a v zmysle ustálenej
súdnej praxe je možné s ohľadom na čas, ktorý uplynul uložiť aj trest podmienený. V ďalšej časti
dôvodov odvolania prostredníctvom obhajcu JUDr. K. J. poukazoval na to, čo sa rozumie organizovanou
skupinou podľa § 129 ods. 2 Tr. zák. a z vykonaného dokazovania nevyplýva, že by sa navzájom
spolčili a spoločne naplánovali pre migrantov prekročenie štátnej hranice medzi Slovenskou republikou
a Ukrajinou. Obžalovaný J. sa s obžalovaným S. ani nepoznali a teda nemohli spoločne ani nič
plánovať. Obžalovaný Q., ani obžalovaný J. nemali absolútne žiadnu vedomosť, o akých migrantov
ide, v akom počte, odkiaľ prichádzajú, kam smerujú a preto nie je v súlade so skutočnosťou skutková
veta uvedená v napadnutom rozsudku okresného súdu, že by obžalovaní ako členovia organizovanej
skupiny naplánovali, skoorinovali a zabezpečili pre migrantov prekročenie štátnej hranice. Súd pri
výmere trestu mal zohľadniť neúmernú dĺžku konania a poskytnúť tak spravodlivé zadosťučinenie za
závažné porušenie práv obžalovaných. V zmysle článku 48 ods. 2 Ústavy SR, každý má právo, aby
sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov. Rovnako Dohovor o ochrane ľudských práv
a základných slobôd v znení Protokolu č. 11 zakotvuje, že každý má právo na to, aby jeho záležitosť
bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom. Primeraná
lehota, ktorú Európsky súd uznal, vo výnimočných prípadoch predstavuje lehotu v trvaní 6 rokov. Od
vznesenia obvinenia uplynulo skoro 9 rokov. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok Okresného súdu Košice
I zo dňa 27. 8. 2014 zrušil podľa § 321 ods. 1 písm. b), c) Tr. por. a podľa § 322 Tr. por. vrátil súdu prvého
stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Obžalovaný N. J. v dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu JUDr. K. J. uviedol, že v
priebehu celého stíhania nepopieral svoju účasť na spáchaných skutkoch, ktoré sa však nestali tak,
ako sú opísané v obžalobe a rozsudku. Prechod migrantov cez štátnu hranicu, ani ich prevoz cez
územie SR nikdy neplánoval a žiadny úkryt nezabezpečoval. Bol v styku iba so C. Q., vôbec ani
netušil, že existuje ešte niekto iný, kto prepravuje týchto ľudí. Spoluobžalovaný C. Q. ho presviedčal,
aby išiel, lebo nikoho iného nepozná. Presviedčal ho aj tým, že tí ľudia, čo čakajú na prevoz, musia
byť prevezení a ak ich neodvedie, nemôžu ostať pod holým nebom, lebo nemajú zabezpečené žiadne
životné potreby. Nikdy dopredu nevedel, koľko a či vôbec nejakých ľudí povezie. Všetko sa to dialo skôr
náhodne a sporadicky. Dôvod nesprávnosti rozsudku okresného súdu vidí v ustálení, že skutok spáchali

ako organizovaná skupina. Ak osoba nevie, resp. nie je aspoň uzrozumená s tým, že čin na páchaní ktorého sa podieľa, je páchaný za súčinnosti osôb naplňujúcich znaky organizovanej skupiny, z jeho strany nejde o spolčenie a preto mu za jeho trestný čin nemôže byť vyvodená zodpovednosť za jeho spáchanie organizovanou skupinou. Okrem Q. s nikým iným neprišiel do styku a teda s nikým nevytvoril žiadnu skupinu. V čase spáchania skutkov bol živnostník, nemal žiadne zákazky a chýbali mu financie na zabezpečenie základných potrieb pre rodinu. Uvedomil si, že ho to neospravedlňuje. Navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. a), b) Tr. por. zrušil a podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vec vrátil okresnému súdu na nové rozhodnutie. V písomných dôvodoch odvolania prostredníctvom obhajcu JUDr. K. J. obžalovaný N. J. uvádza tie isté odvolacie námietky ako obžalovaný C. Q..

Obžalovaný W. S. podal odvolanie čo do viny a trestu. Namietal právnu kvalifikáciu skutku a poukazoval na to, že sa všetci traja nepoznali a preto nemohlo ísť o organizovanú skupinu. Čo sa týka trestu, poukázal na to, že zákonodarca ponecháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností prípadu. On sa priznal, konanie oľutoval, zaujal kritický postoj voči sebe, nemaril svojim konaním dĺžku konania, od spáchania skutku sa poučil, čo preukazuje tým, že po celé tie roky pracuje a nebol bez zamestnania. Súdu predložil potvrdenia od všetkých zamestnávateľov a pracovné posudky na jeho osobu. Navrhol, aby odvolací súd zohľadnil všetky poľahčujúce okolnosti, tiež psychiatrický posudok a mimoriadne mu znížil trest a to tak, že mu uloží trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu a rôzne obmedzenia.

K odvolaniu obžalovaných sa vyjadril krajský prokurátor a to tak, že Okresný súd Košice I rozhodol vo veci správne a zákonne a to vo výroku o vine, i vo výroku o treste u všetkých obžalovaných a svoje rozhodnutie aj náležite odôvodnil aj vo vzťahu ku konaniu obžalovaných ako členov organizovanej skupiny podľa § 129 ods. 2 Tr. zák. a k výške uložených trestov. Pokiaľ ide o dĺžku trestného konania, túto v značnej miere ovplyvnili obžalovaní svojou neúčastňou na hlavných pojednaniach okresného súdu, bez udelenia riadneho súhlasu na konanie v ich neprítomnosti. Preto Okresný súd Košice I nemohol rozhodnúť o mimoriadnom znížení trestov obžalovaných v zmysle § 39 ods. 1 Tr. zák.

Krajský súd na podklade takto podaného odvolania podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. a zistil nasledovné.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že okresný súd odôvodnil svoje rozhodnutie skutkovými okolnosťami zistenými najmä výsluchom obžalovaných C. Q., N. J. a W. S., ktorí na hlavnom pojednávaní využili svoje právo a odmietli vypovedať, až na obžalovaného W. S..

Všetci obžalovaní v prípravnom konaní priznali spáchanie žalovaných skutkov a zhodne uvádzali, že to bol C. Q., ktorý požiadal, resp. ponúkol obžalovaným W. S. a N. J., aby si zarobili prevážaním nelegálnych migrantov cez územie Slovenskej republiky. Obžalovaný C. mal byť zas oslovený neznámymi ukrajincami, aby sa zúčastňoval na takejto činnosti. Tento sa spoločne s ukrajincami dohodol na čerpacej stanici na štátnej hranici za obcou B., pričom sa dohodli na množstve ľudí pri jednom prevoze, výške odmeny za jedného migranta a spôsobe komunikácie. Migrantov mali prevážať obžalovaný N. J. a W. S. na svojich motorových vozidlách a obžalovaný C. Q. ich mal sprevádzať svojim motorovým vozidlom a hlásiť im pohyb policajných hliadok na cestách, a to až do odovzdania migrantov na západnom Slovensku.

Obžalovaný W. S. na hlavnom pojednávaní dňa 3. júna 2013 chcel vypovedať a uviedol, že do styku prichádzal iba so C. Q.. N. J. predtým nepoznal a videl ho len 3-krát, pričom nevedel, že v tom ide tiež.

Ďalej okresný súd ustálil skutkový stav na základe výpovede svedka Q. N. a zvukových záznamov odposluchov telefónnych hovorov, z ktorých je zrejmá vzájomná komunikácia obžalovaných na č.l. 166, 199, 289, 342, 348, 388, 475, 514, 527, 531, ale aj na č.l. 168, 172, 187 až 190, 192, 194, 197, 350, 373, 374, 384.

Obžalovaní namietali právnu kvalifikáciu trestnej činnosti ako trestného činu prevádzachstva aj podľa odseku 3 písm. d/ § 355 Tr. zák., teda spáchaného závažnejším spôsobom konania - ako organizovaná skupina podľa § 129 ods. 2 Tr. zák.

Okresný súd svoje rozhodnutie náležite odôvodnil a vysvetlil, prečo konanie obžalovaných posúdil po právnej stránke ako pokračujúci zločin prevádzčačstva podľa § 355 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. d/ Tr. zák.

S dôvodmi rozhodnutia okresného súdu sa odvolací súd úplne stotožnil a k nim dodáva:

Činnosť organizovanej skupiny smerovala k prevádzčačstvu. Obžalovaní boli uzročení s takou možnosťou, že čin, na páchaní ktorého sa podieľajú, je páchaný za súčinnosti troch osôb. Konali prinajmenšom s rámcovou predstavou o činnostiach, ktoré budú vykonávať iné osoby pri účasti na danom trestnom čine. Mali určené konkrétne, akú úlohu zohrajú pri páchaní trestného činu. Ich konanie nebolo živelné. Svojim charakterom išlo o konanie rovnakého druhu, ktoré sa v podstate nelíšilo. Konanie bolo plánované a koordinované, pretože vedeli, kedy a kde a za akým účelom sa stretnú. Konanie bolo vymedzené uvážením (rozhodnutím) páchatelov súvisiacim s prevozom nelegálnych migrantov, z ktorého bolo zrejmé, že v presne určenom čase na určenom mieste pristavia motorové vozidlo a toto následne po nastúpení osôb, ktoré nedovolené prekročili štátne hranice SR, odšoférujú na miesto cestou, ktorú určoval obžalovaný C. Q., ktorý premával s vozidlom ako prvý. Obžalovaní boli približne v jednej a rovnakej realizačnej úrovni, bez určenia výraznejších vzťahov nadriadenosti a podriadenosti, pričom istá subordinácia bola realizovaná prostredníctvom obžalovaného C. Q..

Je dôležité aj zistenie, že pred príchodom na určené miesto mali obžalovaní predstavu o spáchaní daného trestného činu a ich úlohe počas jeho páchania, ich konanie, konkrétna činnosť bola zosúladená, harmonizovaná, smerujúca k spáchaniu trestného činu a dosiahnutia sledovaného cieľa, zabezpečenia prepravy nelegálnych migrantov na určené miesto.

K výroku o treste u obžalovaných:

Osoby obžalovaných C. Q., N. J. a W. S. sú v napadnutom rozsudku hodnotené plne v súlade s výsledkami dokazovania. Dôvody rozhodnutia okresného súdu v tejto časti nepovažuje krajský súd za potrebné opakovať.

K osobe obžalovaného C. Q. krajský súd dodáva, že vo veci Okresného súdu Humenné sp. zn. 2T/185/2007 bol odsúdený pre trestný čin podľa § 355 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu, dňa 1. 4. 2015 sa osvedčil. Odsúdený bol ďalej Okresným súdom Humenné pod sp. zn. 2T/107/2010 a 1T/81/2015 na trest odňatia slobody nepodmienečne, ktorý nastúpil 19. 1. 2015 a z výkonu trestu odňatia slobody bol podmienenčne prepustený dňa 27. 11. 2015 a to uznesením Okresného súdu Košice II pod sp. zn. 8Pp/91/2015.

Obžalovaný N. J. bol naposledy odsúdený, ako správne uvádza okresný súd, rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 22T/167/2007 na trest odňatia slobody vo výmere 2 a pol roka. Vo väzbe v tejto veci bol od 7. 9. 2007 do 18. 1. 2008, kedy nastúpil výkon trestu odňatia slobody, ktorý vykonal 7. 3. 2010. U obžalovaného N. J. nešlo pozornosť odvolacieho súdu, že tento dňa 16. 2. 2011 utrpel pracovný úraz, nebol schopný účasti na súdnom konaní pred okresným súdom až do dňa 4. 2. 2013.

Obžalovaný W. S. má v odpise registra trestov 1 záznam, a to odsúdenie rozsudkom Okresného súdu Michalovce pod sp. zn. 1T/19/2008 pre trestný čin podľa § 355 ods. 2 Tr. zák. Hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený. Okresný súd u obžalovaného W. S., v súlade s ustanovením § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák., na základe znaleckého posudku z odvetvia psychiatrie o zmenšenej príčetnosti obžalovaného, uložil tomuto trest odňatia slobody pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby. Počas verejných zasadnutí na Krajskom súde v Košiciach obžalovaný W. S. bol stále prítomný a preukazoval, že riadne pracuje a stará sa o starú matku a invalidného rodinného príslušníka.

Obžalovaní poukazovali na dĺžku konania pred súdom prvého a druhého stupňa v súvislosti s článkom 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v znení Protokolu č. 11, že každý má právo na to, aby jeho vec bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom.

Konanie na súde prvého stupňa sa viedlo od 4. 2. 2009 do 28. 11. 2014, kedy trestná vec bola predložená odvolaciemu súdu. Na odvolacom súde trestná vec bola skončená 9. septembra 2016.

Zo zápisníc o hlavných pojednaniach na okresnom súde a zápisníc o verejných zasadnutiach na krajskom súde je zrejmé, z akých dôvodov sa vo veci nekonalo.

Primeranosť dĺžky konania sa posudzuje vždy s prihliadnutím na konkrétne okolnosti prípadu. Súd berie do úvahy skutkovú, právnu a procesnú zložitosť, správanie štátnych orgánov, procesných strán, ako aj to, aký malo konanie význam pre stranu v trestnom konaní. Pokiaľ ide o správanie procesných strán, platí, že iba prieťah, ktorý je možné pripísať štátu, môže viesť k záveru, že primeraná lehota nebola rešpektovaná. Prieťahy v konaní pripisateľné stranám môže spôsobiť napríklad aj predkladanie žiadostí o odročenie, opakovaná zmena obhajcov atď.

Iba u obžalovaného W. S. odvolací súd dospel k záveru, že tento nemá podiel na neúmernej dĺžke konania, v konaní prieťahy nespôsobil, riadne žil a pracoval a preto odvolací súd obžalovanému W. S. uložil trest odňatia slobody s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu pri súčasnom uložení probačného dohľadu nad obžalovaným v skúšobnej dobe za použitia ustanovenia § 39 ods. 2 písm. c/ Tr. zák.

Odvolanie obžalovaných C. Q. a N. J. ako nedôvodné zamietol.

To boli dôvody, pre ktoré o odvolaniach obžalovaných C., N. a W. krajský súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.